

CONGREGAZIONE DELLA MISSIONE CURIA GENERALIZIA

Via dei Capasso, 30 – 00164 ROMA

Tel: +39 06 661 30 61 – Fax: +39 06 661 30 661 – Email: segreteria@cmcuria.org

ГЕНЕРАЛЬНИЙ НАСТОЯТЕЛЬ

Рим, 20 листопада 2020 р.

Лист з нагоди Адвенту - 2020

Обличчя Ісуса: обличчя Бога та всього людства

Дорогі співбрати,

Нехай благодать і мир Ісуса будуть завжди з нами!

2020 рік, ознаменований такою великою кількістю страждань, тривоги та страху, а також прогнозом величезного зростання бідності у всьому світі, особливо через COVID-19, підходить до кінця. Перед нами майоріє новий 2021 рік.

У нинішній ситуації біди, як і у всі моменти нашого життя, що супроводжуються стражданнями різного ступеню інтенсивності, є Хтось, хто живе в нас, чий Дух наповнює кожен куточок нашого ества. Він з нами завжди, куди б ми не йшли, що б ми не робили, кожної секунди дня, чекає, щоб вийти наперед, коли ми дозволимо Йому. Він завжди готовий принести нам надію туди, де немає надії, мир туди, де немає миру, сенс туди, де немає сенсу, оновлену віру, коли наша віра похитнулася, любов туди, де ненависть заволодіває нами. Ім'я Його Ісус.

Ми знаємо, що особа Ісуса лежить в основі ідентичності Вікентія де Поля як Містика Милосердя та Вікентійської харизми та духовності. Ісус є причиною нашого життя і особою, чий спосіб мислення, відчуття, розмови і дії стає нашою життєвою метою, тому Його близькість до тих, хто страждає, є взірцем способу життя Вікентія і тих, хто його наслідує. Ніколи не відвертаючись від ситуацій страждання та тих хто потерпає від ран, Вікентій бачив Ісуса в бідних і тих, хто бідний в Ісусі:

Я не повинен судити бідного селянина чи селянку за їх зовнішністю чи явним інтелектом, тим більше, що дуже часто вони не зовсім мають вираз або думки розумних людей, настільки грубими та простими вони є. Але поверніть медальйон, і ви побачите у світлі віри, що Син Божий, який хотів бути бідним, представлений нам цими бідними людьми... О Боже! Як прекрасно бачити бідних людей, якщо ми розглянемо їх у Бозі та з повагою, з якою Ісус Христос ставився до них!¹

¹ Вікентій де Поль, Листи, конференції, документи, переклад та редакція Жаклін Кілар, DC; та Марі Пул, DC; та ін; анотація Джон В. Карвена, CM; New City Press, Brooklyn and Hyde Park, 1985-2014; том XI, сторінка 26; конференція 19, «Дух віри». Подальші посилання на що роботу будуть вставляються в текст з використанням скорочення CCD, за яким слідує номер тому, а потім номер сторінки, наприклад, CCD XI, 26.

ікона “Звенигородський Спаситель”

Щоб допомогти нам глибше розважати про Ісуса, присутнього у тому, що спотворено, цього Адвенту я хотів би запропонувати роздуми над іконою Звенигородського Спасителя на основі роздумів отця Генрі Ньюена. Андрій Рубльов написав ікону, яку також називають «Миротворець», в Росії в 15 столітті. Ікона була загублена, але її знайшли в 1918 році в сараї біля собору Успіння Пресвятої Богородиці в місті Звенигород, Росія. Її первісна чарівність та детальна досконалість авторської роботи були втрачені; насправді, її знайшли у дуже пошкодженому стані, зіпсовану і загублену.

Генрі Ньюен у своїх роздумах про ікону згадує про жахливий стан, в якому вона була знайдена.

Коли я вперше побачив ікону, я чітко відчув, що обличчя Христа з'являється посеред великого хаосу. Сумне, але все ще гарне обличчя дивиться на нас крізь руїни світу... Для мене це святе обличчя виражає

глибину безмірного Божого співчуття посеред нашого все більш жорстокого світу. Протягом довгих століть руйнувань та війни обличчя Втіленого Слова говорило про Божє милосердя, нагадувало нам про образ, в якому ми були створені, і закликала нас до навернення. Дійсно, це обличчя Миротворця².

Саме сьогоднішній стан ікони Спасителя Звенигородського, пошкоджене та зруйноване обличчя Ісуса, я хотів би запропонувати для цього річних роздумів з нагоди Адвенту. Я додаю зображення ікони, яке я пропоную вам поставити перед собою з метою глибшого входження у роздуми та споглядання.

Роздуми над іконою Звенигородського Спасителя

- Побачити обличчя Ісуса - це побачити обличчя Бога та всього людства.
- **Що я бачу?**
 - a) **Я бачу дуже пошкоджене зображення.**
 - b) **Водночас я бачу найніжніше людське обличчя.**
 - c) **Я бачу очі, які пронизують серце Бога, а також серце кожної людини.**

² Ньюен, Генрі. Ось краса Господня: Молитва з іконами, Ave Maria Press, 2007, сторінки 68 та 70.

а) Я бачу пошкоджене зображення.

- Прекрасне обличчя Ісуса дивиться на нас крізь руїни нашого світу.
- Він запитує, «Що ти зробив, щоб бути інструментом в руках моїх?»
- Ікона висловлює глибоке співчуття Бога посеред нашого жорстокого світу.
- Це нагадує нам про образ, в якому ми були створені, і закликає до навернення.
- Це обличчя миротворця.
- «Там, де мир, там перебуває Бог».³
- Дивлячись на це пошкоджене зображення, ми чуємо заклик: «Прийдіть до Мене, усі стурдовані та обтяжені, і Я потішу вас! Візьміть на себе ярмо Моє, і навчіться від Мене, бо Я тихий і сумирний серцем, і знайдете спокій душам вашим» (Мт 11,28-29).

б) Побачити найніжніше людське обличчя

- Серед руїн постає чудове обличчя Ісуса.
- Ми усвідомлюємо, що Ісус прямо навпроти нас.
- Ісус помічає нас і дивиться нам прямо в очі.
- Нам можна було б нагадати про зустріч Ісуса та Петра після відречення Петра. «...І Господь обернувся й подививсь на Петра; а Петро згадав слово Господнє» (Лк 22,61).
- Як і Петру, нам слід згадати:
 - Наші самовпевнені обіцянки
 - Нашу нездатність їх дотриматися
 - Нашу відсутність вірності
 - Наше безсилля, коли ми самі по собі.
- Але як і Петру, нам слід згадати про:
 - Любов, яка не полишає нас
 - Співчуття, що не має меж
 - Прощення, яке завжди пропонується нам.
- Коли Петро відчув, як очі Ісуса пронизують найглибшу його сутність, він побачив власну слабкість та любов Ісуса: «І, вийшовши звідти, він гірко заплакав» (Лк 22,62).
- Це були сльози одночасно покаяння і вдячності за таку глибоку любов.
- «Якщо ми твердо вирішили зробити себе подібними до цього божественного взірця і відчути у своїх серцях це бажання і святу прихильність, необхідно, повторюю, необхідно, прагнути формувати наші думки, дії та наміри за подобою Його».⁴

³ CCD IX, 207; конференція 27, «Практика взаємної поваги та лагідності.»

⁴ CCD XII, 67-68; конференція 195, «Мета конгрегації місії».

- Ікона була написана не за подобою якоїсь людини-моделі, не в результаті власного винаходу Андрія Рубльова. Вона була написана у святому послуху до способу живопису, що передається з покоління в покоління.
- Найяскравішим кольором ікони є насичений синій колір мантиї, що покриває плечі Спасителя. На грецьких та російських іконах Христос зображений в червоній туніці і покритий синьою мантиєю.
- Червоний - це колір, який уособлює божество Ісуса.
- Синій - це колір, який уособлює людяність Ісуса.
- Блакитний колір Андрія Рубльова набагато яскравіший за звичайний, ще більше підкреслюючи людяність Ісуса.
- Це допомагає нам чіткіше бачити людське обличчя Бога, Ісусову непереборну чарівність.
- Погляд на цю ікону не справляє такого ефекту як інші ікон Христа, які суворо підкреслюють пишність і велич Бога. На цій іконі Христос сходить зі Свого престолу, торкається нашого плеча і запрошує поглянути на Нього.
- Його обличчя викликає не страх, а любов.

с) Побачити очі, які проникають у серце Бога і в серце кожної людини, в серце кожного з нас.

- Те, що робить цю ікону таким глибоким досвідом - це очі Ісуса.
- Ісусові очі дивляться прямо на нас і знаходяться напроти нас.
- Очі - центр ікони.
- Вони нагадують слова псалму:

*ГОСПОДИ, випробував Ти мене та й пізнав:
ти знаєш коли я сиджу та коли я встаю, думки мої розумієш здалека.
Дорогу мою та лежання моє виміряєш, і Ти всі путі мої знаєш (Пс 139,1-3).*

- Вони є очима Бога, який бачить нас у наших найпотаємніших місцях і любить нас з божественним милосердям.
- «Де ми сховаємося, побачивши стільки доброти від Бога? Ми потрапимо в рани нашого Господа».
- Очі виражають бажання заглянути в серце кожної людини і зрозуміти її.
- Цей особистий досвід веде нас до суті великої таємниці Втілення.
- Дивлячись в очі Ісуса, ми знаємо, що дивимося в очі Бога.
- «Хто бачив Мене, той бачив Отця» (Йн 14,9).
- «Не віруєш ти, що Я в Отці, а Отець у Мені?» (Йн 14,10).
- Ісус є повним одкровенням Бога.
- Ісус - образ невидимого Бога.
- Крізь руїни світу ми бачимо Ісусове обличчя, яке ніколи не можна знищити.

- Очі Ісуса проникають у внутрішню суть Бога, як вони проникають у серце кожної людської істоти, серце кожного з нас.
- Бачення Ісуса веде нас до серця Бога і до серця кожної людини.
- «Давайте побачимо одне одного в Ньому і будемо відповідати Його волі, якій слід віддавати перевагу перед будь-яким іншим благом».

- СПОГЛЯДАННЯ ТА СПІВПЕРЕЖИВАННЯ СТАЮТЬ ОДНИМ.

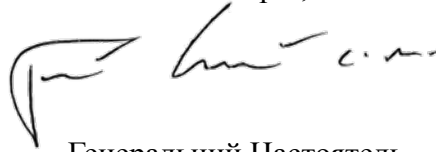
У неділю, 6 грудня 2020 року, Вікентійська Родина по всьому світі віртуально збереться на молитві «Той, хто має надію на бідних». Я запрошую всіх членів Вікентійської Родини, а також усіх інших, хто хотів би приєднатися до нас, до цієї молитви. Прошу поділитися цим запрошенням з членами ваших гілок, а також з членами вашої сім'ї та друзями.

Роздуми та споглядання ікони Спасителя Звенигородського настільки переплітаються з темою молебня, що можуть допомогти нам взяти участь у молитовній зустрічі ще глибшою мірою.

Нехай досвід Адвенту приведе нас до внутрішньої радості Різдва.

Ваш брат у Святому Вікентії,

Томаж Мавріч, СМ

Генеральний Настоятель